

GLASILO

„Slovenskega osrednjega čebelarškega društva za Kranjsko, Koroško in Primorsko“
s sedežem v Ljubljani ter „Slov. čebelarškega društva za Spodnje Štajersko“.

Urejuje FRANČIŠEK ROJINA.

Izhaja 5. dan vsakega mesca in se pošilja udom zastoj.

Leto XI.

V Ljubljani, meseca julija 1908.

Štev. 7.

Mesečna opravila.

Spisuje Hinko Zirkelbach.

Julij.

Suša, suša! Že dva mesca nismo imeli izdatnega dežja. Suša pa ni samo zunaj, ampak tudi v panjih. Izrojenci so še precej medeni od prej, roji so pa pravcati stradeži. Za dobro žlico nima nobeden medu, in še pitati moram povrhu, četudi je izborna cvetela lipa, lipovec in kostanj; toda vsled suše ni bilo nektarja. Pitati bo treba pa še tako dolgo, dokler ne bo cvetela otava, če jo bo sploh kaj.

Sušo občutijo letos tudi trotje. Kako brez usmiljenja preganjajo čebele te kavalirje. Letos čebele še zakona ne poznajo. Po pravilih preganja polk trote, ko ima sprašeno matico, dotlej pa jih pusti v miru. Kadar čebelar zapazi, da iz izrojenca ali drugca čebele preganjajo trote, je najgotovješe znamenje, da je matica sprašena, ker jih odslej ne potrebujejo več. Da letos temu ni tako, sem se prepričal na praznik sv. Petra in Pavla. Dne 11. junija sem naredil roj in na praznik sem dobil iz plemenjaka drugca. Pred rojem so preganjale čebele trote za žive in mrtve. Ko sem odprl panj, ni bilo zadaj videti drugega, kot pregnane trote, matica je pa veselo prepevala. Ker je bilo sedaj že prepozno, da bi vzel drugca, stresel sem ga nekoliko v prašileček, drugo sem pa spodil nazaj. Toda čudno, trotov čebele niso pustile v panj. Pod brado, na bradi in okrog žrela je ostalo trotov vse črno. Ko bi ne imel panj medu, se bi ne čudil temu, toda imel je dovolj zaloge.

Za ta mesec še nimam čebelarjem drugega priporočiti, kot da vračajo roje in pridno pitajo, kjer ni paše do ajde, da bodo imeli dotlej močne polke. Slabe matice naj zamenjajo z dobrimi, mladimi. Ko roji dodelajo začetke, kar gre letos vsled slabe paše zelo počasi izpod rok, odrinejo naj zadnji sat in vmes postavijo že izdelano ali umetno satovje in to nadaljujejo tako dolgo, dokler ni poln panj in dokler čebele delajo in vse obsedajo. Najbolj je treba paziti, da so matice sprašene. Deseti ali dvanajsti dan po zadnji rojivti morajo mlade matice zalegati jajčeca, sicer je treba par dni pitati. Čez nekaj dni se zopet pogleda. Ako še ni jajčec, in je matica še vedno tanka in suha, se odstrani in nadomesti z drugo. Kadar čebelar pregleduje panj in ne najde jajčec, pač pa napihnjene matičnjake, ali bolje knofe, je najgotovejše znamenje, da se matica ni vrnila s prah. Kdaj je izrojenc prišel ob matico, težko na zunanje zapažiš, ker so čebele mirne. Drugec pa to naznanja tako očitno, da se na prvi pogled vidi, kaj se mu je pripetilo. Na bradi in v panju vse bega semintja. Marsikateri čebelar bo pri pregledovanju zapazil po 3, 4 in še več jajčec v eni celici. To je trotar. Bil je predolgo brez matice, in čebele so same prevzele posel matice. Trotar v tem času je slabo spričevalo za čebelarja.

Kaj napravi čebelar s trotarjem, kako združi ali vrača roje, doda ali zamenja matice in sploh vsa čebelarska opravila, ki so potrebna ta mesec, so popisana natančno in obširno v letošnjih številkah „Slovenskega Čebelarja“.

K sklepu nasvetujem, da nikar več ne sprejemajte rojev. Predno se matica spraši, in predno gredo mladice na pašo, mine v najboljšem slučaju 45 dni. Do tedaj ni skoro več čebel, in slabič je roj kakor tudi izrojenc. Za ajdovo pašo pa je treba močnih polkov.

Važno za čebelarje.

Dobava davka prostega sladkorja za čebele zagotovljeno.

Nemški češki čebelarski list „Der Deutsche Imker aus Böhmen“ prinaša v 7. številki t. l. za čebelarje to-le velevažno poročilo:

Predsedstvo „državne zveze samostojnih deželnih čebelarskih društev in zvez avstrijskih“ je prosilo l. 1906. visoko c. kr. kmetijsko ministrstvo podpore za poizkus dobave davka prostega sladkorja, oziroma za iznajdbo sredstva za preosnovo ali denaturiranje sladkorja.

Kmetijsko ministrstvo je odstopilo prošnjo v pregled c. kr. kmetijsko-kemičnemu preizkuševališču na Dunaju.

Vodja tega zavoda, gospod dvorni svetnik dr. Dafert se je toplo zavzel za stvar in po njegovem posredovanju je vlada dovolila podporo za poizkuševalen čebelnjak.

Poizkuse pri tem čebelnjaku je poverila „Zveza samostojnih spodnje-avstrijskih čebelarskih društev“ svojemu podpredsedniku, g. Ivanu Margiolu v

Korneuburgu. Na njegovo prošnjo je dovolil dr. Dafert, da se poizkusi vrše tudi na čebelarški šoli dunajskega centralnega društva.

Sedaj so dokončane dveletne poizkušnje, in dne 23. maja letošnjega leta sta podala pri končni konferenci na Dunaju voditelja preizkuševališča poročili, iz katerih je razvidno, da so popolnoma izpolnjene zahteve finančne oblasti.

Finančna oblast je namreč zahtevala, da oprosti davek od sladkorja za krmljenje čebel, ako se posreči premeniti tako okus in obliko sladkorja, da bo nesposoben za človeško uporabo in da se iz njega ne bo mogel izločiti čisti sladkor.

Za preosnovo sladkorja so se poizkušale te-le snovi: kinrus, karbolna kislina, železni oksid, pelinkovec, žaganje, paprika in metilviolet.

Od vseh navedenih snovi sta se obnesli le zadnji dve, in kakor so izkazali poizkusi, bo prihodnji davka prosti sladkov preosnovan s 0.5 % paprike in 0.005 % metilvioletom.

Samoobsebi je umevno, da se bo uporabljal ta sladkor s posebnim navodilom in predpisom, ki se že sestavlja.

Na podlagi nepristranskih in strokovnih poročil voditeljev poizkuševališč gg. Margiola in Wohlraba, katera je podpiral sekcijski načelnik dr. vitez Beck, je poročal dvorni svetnik dr. Dafort c. kr. poljedelskemu in finančnemu ministrstvu, da se lahko dovoli davka prosti denaturirani sladkor z ozirom na praktične in kemične poizkuse, katere slednje je izvršil dr. Freyer.

Predsedstvo „Državne zveze“ se bo potrudilo, kolikor mogoče vplivati na to, da se bo dobil že letos do mesca avgusta preosnovan ali denaturiran davka prosti sladkor.

Sladkorni davek znaša doslej 38 h pri kilogramu, in ta odbitek je velike važnosti za čebelarstvo, posebno ker je državni zbor odklonil vladno predlogo, da bi se znižal davek na sladkor za 8 h pri kilogramu, in tedaj ostane še nadalje 38 h pri kilogramu.

Kadar natančneje izvem, kje in kdaj se bo dobil preosnovani davka prosti sladkor, sporočim takoj v tem in v drugih listih.

Hinko Zirkelbach.

Dogodki čebelarstvom začetniku.

Spisal Hinko Zirkelbach.

V naslednjih vrsticah v kratkem opišem, kako je čebelarju začetniku rojil „trotar“ in kako škodo je imel, ker je čebele pustil brez nadzorstva.

Neko opoldne se pripelje s kolesom ves v eni sapi k meni sluga nekega čebelarskega začetnika s prošnjo, naj se takoj peljem h gospodu, ker mu je rojil „trotar“, in si ne vé tega raztolmačiti. Mimogrede omenim, da je dotični gospod zelo premožen in čebelar le v zabavo. Nisem vedel, kaj bi na to odgovoril, ker trotar še ni nikoli rojil, odkar so čebele na svetu, in tudi sedaj se menda ni zgodil čudež. Zanimalo me je, kaj se je vendar pripetilo, in da

ustrežem gospodovi želji, takoj skočim na kolo in v kratkem sem bil tam. Predno sem došel, je bil roj-trotar že srečno v panju. Bilo ga je za dobrega drugca. Gospod mi pokaže mesto, kam se je vsedel roj. Posamezne čebele so še vedno obletavale dotično mesto. Na vprašanje, kateri panj je rojil, mi gospod odgovori, da ne vé, pač pa je prepričan, da oni panj, ki je prazen. Vendar se mu je stvar zdela nekoliko sumljiva, zato ga je pregledal. V panju je dobil le nekaj malih trotov, par čebelic in nekoliko grbaste zalege, katero je obglavil, in še nekaj medu. Iz tega sklepa, da je rojil trotar. Pogledam panj, ki je stal odprt na trati na solncu z obglavljeno trotovo zalego. Res je bil pravcati trotar. Da ta panj ni rojil, o tem sem bil več kot prepričan, zato vprašam gospoda, ali je letos že kaj rojil. Pove mi, da je dal prveca pred dvema mesecem. Takoj razvozljam gospodu uganjko. Izrojenc je prišel ob matico. Odprte zalege čebele niso imele, da bi si vzgojile drugo, zato je postal trotar. Trotar ima pa vsak dan manj čebel, dokler ni popolnoma prazen. Nekatere čebele ne marajo za tako gospodarstvo, zato se spravijo drugam, druge pa pomró. Torej je izključeno, da bi ta panj ni rojil, pač pa kdo drugi, kar sem kmalu dognal. Obglavljeno trotovo zalego sem porazdelil drugim panjovom, da jo izpijo in iztrebijo. Ko bi ostala še dalje na solncu, bi se lahko zanesla gniloba.

Iz tega je razvidno, kako skrbno je treba nadzirati izrojence zaradi matic, da ne postanejo trotarji.

Tisto leto je dotični gospod ozimil 13 krepkih gerstungovcev. Pozno jeseni dobi tesarje, da mu napravijo pri čebelnjaku vrata. Ker je gospod po opravkih odšel za nekaj dni od doma, so tesarji sami gospodarili pri čebelnjaku. Razbijanje tesarjev čebelam ni bilo po godu, zato so silile iz panjev in pikale tesarje. Tesarjem pa tudi to ni bilo všeč in so čebelam zaprli žrela z zapahom, da so lahko nemoteno razbijali.

Ko pride ljuba pomlad, gospod željno pričakuje, kdaj bodo prišle njegove ljubljenske na dan in se veselo prašile. Toda razun dveh panjev ni bilo na pregled nobene čebelce, in še iz onih dveh je le zdajpazdaj kakšna pokukala. Začetkom se je tolažil, da je morda še prezgodaj ali prehladno. Naposled se mu je pa sumljivo zdelo, zato odpre panj za panjem in povsod najde isti prizor: čebele mrtve, satovje pa tako ponesnaženo, da se je človeku gabilo.

Zopet pošlje gospod slugo k meni s prošnjo, naj pridem k njemu. Ko pridem, mi pove, da so čebele razun v dveh, torej v enajstih gerstungovcih, vse mrtve, ker so dobile grižo. Seveda se s tem zopet nisem strinjal, kajti griža ne povzroči še mrličev. Tu je moral biti drug vzrok, ker zdravega medu je bilo v panju dovolj, pristopen je bil čebelam tudi. Tu se vidi, da so bile čebele zadušene, ker je bila izletnica popolnoma zamašena s čebelami. A kako so se zadušile? No gospod mi pove, da je dal pozno jeseni napraviti vrata čebelnjaku. Takrat je šel od doma in tesarji so po svoje gospodarili. Namesto da bi panje zložili nalahno iz čebelnjaka, so jim raje zaprli žrela, da jih čebele niso ovirale pri delu. Vsled razbijanja pantov in vijakov so čebele silile iz panjev, a ker je bila izletnica zaprta, so vsled razburjenja najprvo ponesnažile vse satovje in se naposled zadušile.

Ko sem bil že tam, me gospod poprosi, naj pogledam še ostala panja, ker se mu zdita tako slaba. In res, vsakih 10 minut sem videl kako čebelo. Celo čmrli izletavajo bolj na gosto. Potegnem panja iz čebelnjaka in ju odprem. Iz ene celice je gledalo par glavic, drugače pa vse tiho in ravno tako vse ponesnaženo kakor drugod. V vsakem panju ni bilo nad 50 živih čebel. Eden je bil ob matico, drugi jo je imel, toda brez zalege. Gospodu svetujem, naj še to zažveplja, da se žival ne bo mučila, satovje v panjih naj pretopi, ker je bilo tako ponesnaženo, da ni bilo za drugo rabo, kar je pa pokritega medu, naj iztoči za domačo rabo in panji dobro izmije s sodo. Kakor sem nasvetoval, tako je tudi naredil.

Vkljub vsej nesreči, da je bil gospod ob vseh 13 plemenjakov, vendar ni izgubil veselja do čebel. Letos je zopet kupil par plemenjakov.

Iz vsega se lahko razvidi, kako je čebelarju potrebno vedeti vsaj glavne nauke iz čebelinega življenja in delovanja, in da se ni zanesti na tuje ljudi, sicer čebele same o tem pouče čebelarja z gmotno škodo.

Dragi „Čebelar“!

Minul je tretji mesec, odkar se pri meni nisi oglasil. To nerednost sem pripisoval najprvo tebi, krivda pa je tudi na moji strani, ker ti nisem udnine plačal. Da v sedanjih časih ne moreš zastonj čebelariti, tega ti nočem pobijati, pač pa ti moram nekoliko očitati, da se za svoje ude premalo brigaš. Glej, jaz ti udnine nisem poslal, ker sem pozabil, a ti si me pa lepo v miru pustil zaspati. Zakaj bi ne vpeljal v prihodnje primernegega načina vplačevanja za svoje ude, in sicer tako, da bi k vsakemu udu prihajal proti plači naprej. To plačo bi po povzetju od posameznikov sprejemal, kar bi bilo ne samo zate, dragi „Čebelar“, ampak sploh za vse ude veliko bolje, ker vsak ud je zavezan povzetje rešiti, ako pol leta pred iztekom leta izstopa ne napove pismeno. Mislim, da boš moj nasvet sprejel ter ga vpeljal in mi v kratkem izostale številke z novo vred poslal. Denarja ti ne pošiljam več, ako hočeš, da ostaneva prijatelja, pridi po povzetju. Kadar se zglesiš, stavi ti bom nekaj važnih vprašanj, nasprotno pa ti tudi jaz kaj povem. Obenem ti svetujem, da na mojo odgovornost proti povzetju udnine obiščeš tudi železniškega čuvaja g. Podobnika na Opčini, ker me je pri neki priložnosti prosil, naj ti pišem v tem smislu. Na svidenje!

Bogomir Mally v Kilovčah.

Dostavek uredništva: Prva leta izhajanja „Čebelarja“ se je koncem vsakega leta čebelarje kar samo povabilo, naj ostanejo še nadalje udje čebelarskega društva ter pošljejo blagajniku denar. Seveda je izostal marsikateri čebelar kje v kakšnih od pošte oddaljenih hribih in dolinah, ali vneti društveniki so vendar našli pravo pot za pošiljanje udnine. Pozneje so se pridjale vsaki decembrovi številki poštne nakaznice z naslovom, kar je mnogo pripomoglo za rednejo in obilnejo naročbo. Da se pa prihranijo udom še poštni stroški 10 h za pošiljatev denarja, ki znašajo pri 1400 udih 140 K, se je uvedel pri

društvu čekovni poštni promet. Letos je dobil vsak ud tak ček, in drugega ni bilo treba kot podpisati ga ter ga z dvema kronama poslati na pošto, oziroma ga oddati poštnemu selu, saj zdaj je povsod precej dobro preskrbljeno s takimi poštними seli. Menimo, da je ta način najenostavnejši in najpripravnejši, in se ga sploh vsi listi poslužujejo. Seveda Vam bo naš upravnik, prebravši zgornje Vaše c. pismo, rad ustregel ter Vam, kakor tudi gospodu Podobniku poslal, kar ima poslati, po poštнем povzetju.

Naše opazovalnice.

Poročevalec Anton Žnideršič.

Mesečni pregled: maj 1908.

Kraj	Učinek tehtanega panjů								Poraba ozir. prebitek	Temperatura			Izletnih dnevov	Dnevov					
	Donos			Upad			Najvišji donos	Dne		najvišja	najnižja	Srednja mesečna		z dežjem	s snegom	s solncem			z vetrom
	Mesečna tretjina															0	1/2	celi	
	1	2	3	1	2	3													
Ilirska Bistrica	90	100	110	30	40	30	60	31	200	32	7	18	31	5	—	1	14	16	22
Krškavas	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Ljubevč pri Idriji*)	237	503	85	—	—	65	100	10	760	33	3	17 ³	30	7	—	1	9	20	27
Metlika	—	528	407	20	55	10	136	18	840	35	8	20 ⁹	31	9	—	—	15	16	28
Struge pri Dobropoljah	175	525	305	20	—	55	105	31	1005	28	2	15 ²	31	6	—	11	9	11	29
Nabrežina	355	495	870	15	—	—	130	21	1705	36	15	23 ⁶	31	5	—	2	5	24	15
Podgorje pri Kamniku	140	335	207	—	—	15	50	31	667	30	5	17	31	5	—	1	8	22	23

Črtica „—“ v koloni „Temperatura“ znači stopinje mraza, v koloni „Poraba ozir. prebitek“ znači porabo.

*) Poročilo se nanaša le na drugi dve polovici mesca.

Ilirska Bistrica. Ljudstva, ki so se od aprila naprej špekulativno krmila, imajo obširnejo zalego kot nekrmljena. Tehtani panj ni bil krmljen. Vreme in razvoj je bil v tem mescu ugoden, a rastlinstvo trpi proti koncu pred sušo. Paša je bila v dobrih letih boljša, a posebnega nam maj nikdar ni dal.

Žnideršič.

Ljubevč. Kakor je razvidno iz učinka tehtanega panjů, je bil ta mesec pri nas zelo ugoden za čebele. Kljub temu, da so bili skoraj vsi dnevi vetrovni, so dobro brale in rojile. Prvi roj sem dobil dne 13. maja; ta je bil prvi v idrijski okolici. Razun tega jih je bilo v našem čbelnjaku 17. Premerstein.

Metlika. Bogato je obložil mesec majnik mizo naših ljubih čebel; tudi ljubko solnce jih je vabilo k pojedini, le ta presneti jugozapadnik jim ni

pojoč panj. Ko pa odrojé vsi panjovi, ali sploh ni za to pripravnega panju, potem se hranijo matice v škatlicah, kakršne izdeluje tvrdka Žumer v Gorjah na Gorenjskem, in se v njih razpošiljajo križem sveta. K matici naj se pripre tudi kakih 12 do 15 čebel, ne premladih, ki še ne izletavajo iz panjú, in ne prestarih, ki že ne morejo več pripravljati za matico primerne hrane, prve so belkastosive in se tudi po kretanju spozna njihova mladost, poslednje so bolj temne. Hrana v manjšem prostorčku naj ne bo tekoča, da se čebele in matice ne omažejo, temveč se pridene medu toliko cnkrovega prahu, da bo zmes kašnata. Na primerno toplem in temnem kraju se ohranijo na ta način matice lahko po več tednov.

Čebelarstva razstava v Rumi na Hrvaškem se otvori 6. septembra. Vlada je dovolila v ta namen 1600 kron podpore.

Český Včelař ima že 25 let enega in tistega urednika, kanonika Jožefa Kebrla. Ta izborni čebelarski list se razpošilja v mnogo tisočih in se mora prištevati med najboljše svoje vrste. „Slovenski Čebelar“ čestita uredniku Kebrlu k njegovemu jubileju.

DROBIŽ

Alfonsus, urednik dunajskega čebelarskega lista in potovalni učitelj čebelarstva bo izdal v kratkem novo čebelarsko knjigo. Pozivlja naše čebelarske trgovce naj mu pošljejo podobe svojih čebelnjakov ali že izgotovljene klišeje ter naj inserirajo v njegovi knjigi, ker bo v nji priporočal kranjske čebele. Naslov: Alois Alfonsus, Wien XIX./1, Billrothstrasse 20.

Kdor ne uboga, ga tepe nadloga. Vsem čebelarjem je znano, v kakem stanu je delavnica svečarja Oroslava Dolenca. Nobena prošnja ni pomagala in nobena grožnja oblasti. Čebelarsko društvo je toliko časa dregalo, da mn je oblast zaprla delavnico mesca decembra l. 1906. Na opetovano prošnjo

so mu mesca marca lanskega leta zopet odprli delavnico za pet mesecev. Namesto da bi se razmere zboljšale, so bile še slabše kot poprej. Oblast mu je prizanašala in mu pustila odprto delavnico namesto samo 5 mesecev noter do 24. junija letos. Ta dan so mu jo pa zopet zaprli. Ko je prišla komisija, je bilo v delavnici za dobre tri roje čebel. Dolenc je prva žrtev odloka deželne vlade radi varstva čebelarstva. Naj bo to za zgled drugim svečarjem.

Iz Mavhinj na Krasu. Prav malo se bere v Čebelarju o čebelarstvu na Krasu. Pa kako tudi! V zadnjih letih je tod ta panoga kmetijstva že skoraj popolnoma uničena. Kar je ostalo lanski suši, je požrla zima, da ni najti več ne čebel, ne čebelarjev. V naši občini je bilo pred petimi leti še nad 150 panjev, a danes jih ni več dvajset plemenjakov, in še ti so večinoma slabiči. Tukaj na spodnjem Krasu se prične zgodaj pomlad, in imeli smo kmalu vse polno cvetlic. Opazil sem, da je bilo letos nenavadno veliko cvetja. Čebele lete dobro in upati je zgodnjih rojev. V nadi, da bo letošnje leto obupane kraške čebelarje zopet razveselilo, lotimo se, rekel bi, znova dela okoli čebel. Kako pa se bo letina razvila, poročal bom jeseni. Čebelarski pozdrav!

Venceslav Legiša, posestnik in čebelar v Mavhinjah pri Devinu.

Dostavek uredništva: Že to poročilo je obupno, kakšno bo šele jeseni, ker ravno s Krasa in iz Istre prihajajo že zdaj radi silne suše žalostne vesti. Kje neki naj dobe čebele kapljico medu, če so vsi travniki posušeni! Bog Vam daj vsaj obilno potrpljenja, in skoraj tudi za tamošnje čebelarje boljše čase!

Iz spodnještajerskega čebelarskega društva.

Čebelarski shodi na Štajerskem.

Dne 5. julija je bil shod v **Rogoznici pri Ptuj** ob 3. uri popoldne pri čebelnjaku gosp. Ant. Arnuga.

Dne 12. julija je v **Cirkovcah pri Pragerskem** ob 3. uri popoldne.

Dne 19. julija v **Sp. Poljskavi** ob 8. uri predp. v šoli; popoldne ob 3. uri v **Črešnjevcu**.

Dne 26. julija v **Majšpergu** ob 3. uri popoldne v šoli.

KRANJSKE PODRUŽNICE.

Čebelarska podružnica Št. Jernej ima svoj občni zbor 12. t. m. zjutraj po maši v šoli z običajnim dnevnim redom. Na shodu bosta predavala g. nadučitelj A. Likozar in Fr. Črnagoj kot zastopnika osrednjega čebelarskega društva iz Ljubljane.

Čebelarska podružnica Krka ima do 200 panjev dobrih čebel naprodaj, na kar se kupci s tem opozarjajo.

Ribniška čebelarska podružnica bo imela v nedeljo 19. julija tega leta svoj redni občni zbor ob 3. uri popoldne v novi šoli v Kolodvorski ulici. Razun običajnega dnevnega reda dajala se bodo tudi vsakojaka podučila v tej stroki na stavljenja vprašanja udeležencev, sklepalo se bo nadalje o nameri naprave podružničnega čebelnjaka pri novi šoli ter o več drugih perečih vprašanjih. K obilni udeležbi uljudno vabi odbor.

Čebelarski shod v Preserju. 5. t. m. zjutraj po maši se je vršil prav dobro obiskani čebelarski shod v Preserju v ondotni šoli. Na shodu je predaval zastopnik osrednjega čebelarskega društva g. nadučitelj Likozar. Na shodu se je pokazalo veliko zanimanje za umno čebelarstvo.

ŠTAJERSKE PODRUŽNICE.

Čebelarskega shoda pri Sv. Miklavžu pri Ormožu se je udeležilo nad 40 čebelarjev. Predaval nam je gosp. Jurančič pri šolskem čebelnjaku prav umljivo in strokovnjaško. Ogledali smo si tudi panji, satovje, zalego itd. Predavanje bo gotovo sad obrodilo, ker se nam je razložilo in obenem pokazalo delovanje in življenje v panju, kar je vsakega zanimalo. Gospodu Jurančiču pa izrekamo iskreno zahvalo.

Fr. Karbaš, učitelj pri Sv. Miklavžu, Ormož.

Podružnica pri sv. Tomažu je imela v nedeljo, 17. maja t. l. v šolskem poslopju svoj shod, katerega so se razun udov udeležili tudi mnogi drugi čebelarji. Vzrok temu je bilo predavanje gosp. Jurančiča. Tokrat je govoril gosp. Jurančič sosebno o preskrbovanju čebel pred rojenjem. Glavne poteze tega predavanja so te-le: V tem času se zalega množi. Panju je treba dodati satovja. Tupatam pa ga je treba tudi odvzeti, ako ga čebele ne posedejo. Satovje dodeni, pa ne zunaj, ne na sredi vališča, ampak tik zalege, ker drugače čebele pri njihovem delu motimo. V sredini se sploh satovje brez posebne potrebe naj ne premika. Taka potreba bi bila n. pr. nepravilno satovje ali trotovi sati. Ako je satovje nekoliko plesnivo, tedaj to čebele same popravijo; ako pa je plesnoba že tako daleč razvita, da se satovje upogiba, tedaj se naj taisto rajši prekuha. Dodajati pa moraš ali izdelane ali umetne sate. Spomladi se tudi večkrat opazuje stradanje pri čebelah. Zato pa je treba spomladi panj pregledati. Ako vidiš skoz šipo med, tedaj je panj zanesljiv. Stradajoči panj pomeče najprej svojo zalego vun. Čebele visijo na kupu kakor odrevenele; končno gredo tudi one iz panj in popa-

dajo na tla. V takih slučajih je treba takoj pomoči. V sili vzemi 1 kg belega cukra ali pa kandisa, ki je še boljši, in ga razmoči v 1 l vode in nudi čebelam. Nato je gosp. Jurančič razpravljajal, kako se čebele pripravljajo k rojenju. Prva priprava je: trotova zalega, potem nastavki matičnih celic. Če so te pokrite, potem je gotovo, da se hočejo čebele rojiti. Nastane neki nemir, razburjanje v panju. Stara matica zapusti z enim delom čebel panj. Nekatere čebele že grejo naprej na „ogled“. Seveda se to vrši le o lepem vremenu. V deževju čebele mlade matice uničijo. V starem panju se matica morebiti izleže šele čez štiri dni. Ta začne klicati, ostale pa ji odgovarjajo. Nastane zopet nemir in čebele rojijo — drugič. Glavni pogoji rojenja so: lepo, stalno vreme, mnogo čebel in dobra paša. Prigodi se tudi, da se čebele hitro po rojenju vrnejo v panj. To pa se zgodi takrat, ako so matico izgubile in je ne najdejo. Tako imenovani „pevec-roj“ nastane, ako se matica izgubi. Mogoče je tudi, da čebele zapustijo — kakor si nevedni čebelar misli — brez povoda panj. Vzrok temu pa je, če je v panju neprijeten duh ali prevelika vročina. Normalna toplina pozimi je 18—22°, dokler ni zalege, poletu pa 24—25°. Na prevroč kraj čebele postaviti tedaj ne kaže. — Pri drugih in „pevcih“ se mora matica oplemeniti. Prvca s tri leta staro matico ne pustimo za pleme. Sploh si pomni: v našem kraju $\frac{1}{3}$ panjev za rojenje, $\frac{2}{3}$ za med. Potem je gosp. predavatelj omenil tudi nekatere bolezni čebel. Že v začetku je omenil, da se griža zdaj, ko je že več dobrih panjev, manj opazuje. Najnevarnejša je pa gniloba, ker je tudi nalezljiva. Pogoji k tej bolezni so, če je ljudstvo slabo, da ne more oskrbovati zalege. Zato pa slabiče združujmo! Močen roj tudi ni tako vsprejemen za to bolezen. Gnilobo spoznaš 1) iz žrela smrdi, 2) čebele žalostno letajo, 3) panj vedno bolj slabi, 4) nered pri zalegi, 5) znotraj je občutljiv smrad. Izdatnega zdravila za tak panj ni; zato se naj uniči, da še drugih ne bo okužil. Končno so se preiskale tukaj še neke čebele, ki so bile sumljive kužne bolezni. Našlo se pa je, da so popolnoma zdrave, le potrebne pravilne oskrbe jim manjka, ker lastnik ne biva tukaj. Vsled te zapuščenosti izgleda zunaj res vse zaspano, kar je sum povzročilo. Gospodu predavatelju bodi na tem mestu za njegov trud izrečena zahvala!

Bezjak, tajnik.

Listnica uredništva.

Gosp. H. L. v G.: Najlepša hvala za poslano sliko. Zavod za izdelovanje klišeev nam je obljubil pravočasno napraviti klišej, vendar ga nismo pričakali, čeprav se je list radi tega nekaj zakasnil. Torej prihodnjic! Pozdravite se skoraj!

Listnica upravnništva.

G. I. K., Celje: Udnina za 8 članov 12 K nam je došla. — G. I. L. v V.: Čebelarke knjige imamo še v zalogi. — Prve 3 številke „Slov. Čebelarja“ so nam pošle. To na znanje, da ne bo nepotrebnih reklamacij.

MALA NAZNANILA.

Pod tem naslovom objavljamo ponudbe članov brezplačno, to pa le **dvakrat v letu.**

Čisto novo **točilo** Simichovega izdelka prodam radi premajhne mere, ker čebelarim z večjo mero. Točilo ima mero 30×30. Cena 24 K na železniško postajo postavljeno. Imam na prodaj tudi čez **60 kg izvrstnega medu-pitanca**, ajdov, po K 1-40 kilogram, **svetel poletni**, najfinejše blago, K 1-70 kilogram. Med je izmetan. — Matej Vidmar, Vešter 19, Skofjaloka.

35 kg iztočenega letošnjega medu odzvetega pred kostanjevim cvetjem ima na prodaj kilo po 1 K 60 h. Kdor vzame vsega, dobi kilogram po 1 K 55 h. Martin Podlipnik v Lipoglavu, pošta Radna pri Sevnici.

Garantirano zanesljiv

med-pitanec

5 kg 7 K.

Prodaja:

Iz garantirano čistega voska

umetno safovje

Prodaja:

1 kg 4 K 40 h.

FR. UNGER, Spodnja Šiška pri Ljubljani.

Semena rdeče detelje (inkarnat), esparsefe, facelije, ranjak
● ali uročnik (Tannen- oder Wundklee) ●

zelo medunosne cvetlice prodaja

J. KORDIN v Ljubljani.

Čebelarским društvom in čebelarjem
priporočam

škatljice za razpošiljanje matic po pošti

kakor tudi

lipove remelce za satnike

po najnižji ceni.

Mizarstvo s stroji.

JAKOB ŽUMER

Gorje — Gorenjsko.

Udina (2 K) in reklamacije naj se pošiljajo upravništvu „Slovenskega Čebelarja“ v Ljubljani, dopisi in članki za list pa uredniku „Slovenskega Čebelarja“ Fr. Rojnu, nadučitelju v Šmartnem pri Kranju.

Odgovorni urednik Mihael Rožanec. — Lastnik „Slovensko čebelarско društvo.“

Tisk J. Blasnika naslednikov v Ljubljani.